

Nagygyörgy Sándor fotóművész kiállítása

Őszi fények

Nagygyörgy Sándor neve már nem ismeretlen szaktársadalmunkban. Vadászati tárgyú, bravúros felvételeivel rendszeresen találkozunk a NIMRÓD hasábjain és elvétve más, igényesebb kiadmányokban is.

Sok képét ismertük, mégis meglepett művészetének az a mélysége, ami a Múcsarnokban rendezett kiállításán mutatkozott meg. Meglepett annak ellenére, hogy ismerjük folyóirataink gyilkos nyomdatechnikáját és tudjuk, hogy mennyit jelent a művész komponálta nagy méret és a rafinált rendezés.

A kiállítás részletesebb méltatása a hivatásos műbírálóknak, fotóesztéták-

nak a feladata. Eleget is tett ennek részben mindjárt a katalógus és példás gyorsasággal a FOTO művészeti folyóirat. Mindkettő kiemeli az egyes képek méltatásán túl a „mondatokká álló szavak”, a sorozatba rendeződőségnek művészi jelentőségét. Az egyes képek az egymásmellettségben külön hangsúlyt kapnak és ezt még külön fokoza a kiállítási térnek hangulatot teremtő elrendezése.

Ez valóban egyik fő érdeme a kiállításnak, kár, hogy csak kevesen és rövid ideig láthattuk. De ez a kiállításoknak általános hátránya, amit csak megfelelően szerkesztett és kiállított albumok pótolhatnak. Milyen jó is

volna, ha Nagygyörgy Sándor vadászati tárgyú fotói néhány hangulatos. egyéb természeti felvétellel együtt egy ilyen kiállítást pótló albumba sorolhatnának! Abba a díszalbumba, amely végre méltóan reprezentálná vadgazdálkodásunknak immár világhírnevét.

Régóta, de remélhetőleg már nem sokáig várjuk ennek megjelenését. Erre is figyelmeztet ez a kiállítás. Írni is azért írunk róla, hogy figyelmeztessük erre a lehetőségre mindazokat, akik támogathatják a kiadást, erdő-, de főleg vadgazdaságainkat pedig, hogy segítsék elő minél több ilyen felvétel készítését.

Tartozunk ezzel nemcsak magunknak, a szakmánknak, de az egész nemzeti kultúránknak is.

A „Nap” sorozatból

Sörös Károly tiszai halász

A közgazdasági irodalomban és a gazdasági gyakorlatban az utóbbi évtizedben világszerte szaporodnak a gazdasági és műszaki előrejelzések elméleti és módszertani problémáival foglalkozó művek. Hazánkban prognosztikai módszerek csak az utóbbi években váltak szélesebb körben ismertekké. Az erdő- és fagazdasági prognosztika világ- és hazai viszonylatban is lemaradásban van az általános fejlődéshez képest, annak ellenére, hogy az erdőgazdasági üzemtervek nálunk már mintegy 100 év óta lehetőséget adnak prognózis jellegű munkára.

A szocialista közgazdaságtudományban ma már széles körben felismerték a népgazdasági tervezés és a prognosztika közötti szoros kapcsolatokat, felismerték, hogy a gazdasági és műszaki előrejelzések segítséget nyújtanak a jövőre vonatkozó különböző tervvariánsok mérlegeléséhez, valamint a tervek realitásának folyamatos elemzéséhez.

A fafogyasztás kérdéseivel nálunk rendszeresen a tervező szervek, az Országos Tervhivatal Mezőgazdasági és Élelmezési Főosztálya és a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Közgazdasági Főosztálya foglalkoznak.

MADAS ANDRÁS évtizedes következetes munkásságával az erdőgazdaságban a trendek és prognózisok vonatkozásában nálunk iskolát teremtett, az általa kezdeményezett és irányított munkába a szakemberek egyre szélesebb körét vonta be. Ilyen irányú tevékenységének sikeres összefoglalása volt „A világ fafogyasztására vonatkozó trendek és prognózisok” című, a Tudományos Minősítő Bizottsághoz 1971-ben benyújtott doktori értekezése. Ez képezi az Akadémiai Kiadó által megjelentetett angol nyelvű könyv alapját.

A könyv legfőbb érdeme, hogy mélyreható elemzés, gazdag tapasztalatok, kiterjedt forrásanyag alapján feltárja a hazai szakközönség előtt a világ fagazdaságának fejlődését, problémáit, jövőjét. A gazdag ipari országok, amelyek a fakereskedelemben valamint a fejlődő térségekben korszerű fűrész-, lemez- és papír-cellulózipari berendezések, gépek eladásában érdekeltek, mindig nagy figyelmet fordítottak a nemzetközi erdőgazdasági és fahelyzet áttekintésére és értékelésére. Bennünket nagyon számottevő faimportunk, erdőgazdaságunknak nemzetközi szinten is nagyon gyors fejlődése és faiparunk viszonylagos nagy elmaradottsága ösztönöz arra, hogy behatóan foglalkozzunk a nemzetközi tendenciák és prognózisok vizsgálatával. Ez a könyv az első átfogó munka, amely ilyen irányú igényeinket teljes mértékben kielégíti. Jelentősége fagazdaságunk fejlesztése, a napirenden levő távlati tervek kidolgozása szempontjából rendkívüli.

A könyv nagy statisztikai tényanyag összegyűjtésével és feldolgozásával készült. Az adatok gyűjtésével járó több éves munkának tulajdonképpen csak a végeredménye jelenik itt meg és nem tükröződik a munka időigényes volta. Ezt a nagy tényanyagot mai korszerűsített formájában a nemzetközi irodalomban aligha lehet egy könyvben megtalálni.

A kutatási munkában a legfontosabb eredménynek azt a felismerést tartom, amely szerint az iparifafogyasztás belső szerkezetének változása a gyors növekedésű papírfarészarányának állandó növekedését jelenti és ez egy bizonyos ponton túl az egész iparifafogyasztás gyorsulását fogja eredményezni. Ez teljesen új megállapítás a nemzetközi irodalomban és ellentétes azzal a közfelfogással, hogy a fa viszonylagosan veszít a súlyából. Fontos új eredmény azon időpontok megbecsülése, amikor a fő térségekre és az egész világra vonatkozóan a korszerű termékek (papír-karton, lemezek) gömbfára számított mennyisége eléri az iparifafogyasztáson belül az 50%-ot.

Önálló kutatások új eredménye az importáló és exportáló államok iparifafogyasztása közötti összefüggések felfedezése. A nyersanyagforrások hatását az iparifafogyasztásra az export vagy import pozíció jelenti, mert ez summázva visszatükrözi az ország fa nyersanyaghelyzetét.

Végül igen nagy jelentőségű a hazai fafogyasztásnak sokéves kutatás eredményeként kidolgozott várható alakulása.

A könyvet kis remekműnek tartom, amely rendkívül értékes ismeretanyagot tartalmaz, nagyon figyelemre méltó elemzéseket, előrejelzéseket tárgyal és nagy érdeklődésre tarthat számot.

Dr. Keresztesi Béla